

## ת"פ 44681/03/13 - מדינת ישראל נגד ס' (ב' ע') ס' יליד 1954

בית המשפט המחוזי בחיפה

22.9.2014

ת"פ 44681-03-13

בפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עו"ד הלה אייזנבנד	<u>המאשימה</u>
נגד	
ס' (ב' ע') ס' יליד 1954	
ע"י ב"כ עו"ד עאדל דבאח	<u>הנאשם</u>

### החלטה

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גרימת חבלה חמורה לאשתו, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בנסיבות הקבועות בסעיף 335(א) לחוק העונשין.
2. על פי הכרעת הדין, בתאריך 18.3.2013 צוטט הנאשם לאשתו, ששוחחה עם אחיה, והלינה על כך שבכוונת הנאשם לשאת לו אישה שניה. הנאשם אשר לא אהב את אשר שמע, הוציא מידיה של אשתו את הטלפון הנייד שהחזיקה בידה, וסובב את ידה בכוח, וגרם לה לשבר ביד. כתוצאה מכך הובהלה אשת הנאשם לבית החולים, שם ידה הושמה בגבס.
3. באת כוח המאשימה הגישה טיעון כתוב, בו עמדה על חומרת העבירה בה הורשע הנאשם. באת כוח המאשימה הוסיפה ועמדה על כך, שאשת הנאשם היא אישה חולה ושברירית, והנאשם הוא אדם המאבד שליטה על עצמו בנקל. לטענת באת כוח המאשימה, הנאשם לא הביעה חרטה, ולא חסך מאשתו את

עמוד 1

העדות במשפט.

לטענת באת כוח המאשימה, מתחם העונש ההולם הוא בין 3 שנות מאסר לריצוי בפועל ועד 5 שנות מאסר לריצוי בפועל.

4. בא כוח הנאשם טען, כי הנאשם הפנים את חומרת המעשה והוא מצטער על אשר אירע. לטענת בא כוח הנאשם, ועדת מכובדים התערבה ביחסים שבין הנאשם ואשתו, וההדורים ביניהם יושב, והנאשם אף עבר טיפול באמצעות שירות המבחן. בא כוח הנאשם הוסיף, כי לנאשם אין עבר פלילי מכביד ובעבר ניהל אורח חיים נורמטיבי. עוד הוסיף בא כוח הנאשם, כי בעקבות האירוע שאירע, הנאשם היה נתון במעצר במשך 43 ימים (מתאריך 19.3.2013 ועד לתאריך 1.5.2013), ולאחר מכן היה נתון בחלופת מעצר הרחק מביתו, ונגרם לו נזק כלכלי וחברתי כבד.

לטענת בא כוח הנאשם, מתחם העונש ההולם במקרה שלפני הוא בין מתן צו מבחן ועד 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בא כוח הנאשם עתר לכך שאקבל את המלצת שירות המבחן, ליתן צו שירות לתועלת הציבור, ולחילופין להטיל על הנאשם עונש, שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות.

5. קודם שבאתי לשמוע ראיות הצדדים וטענותיהם לעונש, הורתי לשירות המבחן להכין תסקיר בעניינו של הנאשם.

בתחילה הוגש תסקיר, הנושא תאריך 12.6.2014, בו סקר שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת מערכת יחסיו עם אשתו. צוין בתסקיר, כי בראיון עם אשת הנאשם, שללה האחרונה התנהגות אלימה מצד הנאשם בעבר, ותיארה אותו כבעל אחראי ואב מסור, הדואג לפרנסת המשפחה. אשת הנאשם הביעה רצון לשקם את חיי המשפחה, וציינה כי האירוע אירע על רקע חוסר יכולתו של הנאשם לשלוט בעצמו, מבלי שהתכוון לגרום לה נזק. בסיפא לתסקיר זה, ונראה כי בעיקר לאור עמדתה של אשת הנאשם, ביקש שירות המבחן, כי תינתן לו אורכה להעמיק היכרותו עם הנאשם ולבחון אפשרויות טיפוליות בעניינו.

בתסקיר נוסף, מתאריך 22.8.2014, פרטה קצינת המבחן מידע שהתקבל מהמרכז לטיפול במשפחה בעיר \*\*\*\*\* מידע זה צייר את הנאשם באור חיובי, ובאופן שתאם את עמדתה של אשת הנאשם. על רקע עמדתה של אשת הנאשם ורצונה לשקם את יחסי בני הזוג, ולאור ההערכה שהתקבלה מהמרכז לטיפול במשפחה, המליצה קצינת המבחן שלא להטיל על הנאשם עונש שיהיה עליו לרצותו במאסר בפועל, ולהסתפק במאסר מותנה ובהתחייבות כספית שלא לעבור עבירות דומות בעתיד. כמו כן המליצה קצינת המבחן ליתן על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים, במהלכם ימשיך הנאשם לעמוד בקשר טיפולי עם שירות המבחן, וישתלב בטיפול זוגי במסגרת המרכז לטיפול במשפחה.

6. בהתייחסה להמלצות קצינת המבחן טענה באת כוח המאשימה, כי קצינת המבחן לא שקלה כראוי את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם ולכך שהנאשם לא הפנים את החומרה שבהתנהגותו. לעומת זאת, בא כוח הנאשם סבור, כי בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, יש מקום לקבל את המלצותיה של קצינת המבחן.

7. הנאשם עצמו, בדבריו, אמר כי הוא מבין שטעה ומצטער על אשר אירע. הנאשם ביקש להתחשב במצבו הבריאותי ובטיפולים הרפואיים להם הוא נזקק והוסיף כי התנצל בפני אשתו על אשר אירע, והיא קיבלה את התנצלותו.

8. אציין, כי התרשמותי מהנאשם היא שלילית ביותר. להתרשמותי, על רקע התנהגותו הנאשם במהלך החקירה והמשפט, אין ליתן אמון בדבריו של הנאשם, והוא רחוק מלהצטייר בעיני כשה תמים. לדעתי, התנצלות הנאשם אינה כנה, ומקורה בכך שהוא חושש מהעונש שיוטל עליו. חושש אני חשש כבד, שכאשר אימת המשפט תוסר מעל הנאשם, לא ירחק היום והוא ישוב לסורו. אף אשת הנאשם אינה מעוררת אמון, ואזכיר, כי לעובדת הסוציאלית בבית החולים סיפרה, כי בעבר הנאשם נקט נגדה באלימות. כמו הנאשם, גם אשתו מסרה מספר גרסאות, ולהתרשמותי היא נקרעת בין המציאות האפורה והיום יומית שהיא חוותה במחיצת הנאשם, לבין הלחץ שמפעילים עליה ילדי בני הזוג והעובדה, שבשל מצבה הרפואי, היא תלויה בנאשם תלות מוחלטת.

#### 9. **קביעת מתחם העונש ההולם ביחס לנאשם מס' 2 (סעיפים 40ג, 40ט' - 40י"א לחוק העונשין):**

(א) העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם מחד גיסא ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו מאידך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. כמו כן על בית המשפט להתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם, ככל שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. בשלב זה בית המשפט אינו מביא בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם ואת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שכן נסיבות שכאלה תובאנה בחשבון בשלב הבא, הוא שלב קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם שייקבע.

(ב) בסעיף 40ט' לחוק העונשין, פורטו שיקולים שונים, שאינם מהווים רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהן משפיעות על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. בהתייחס לעניין שלפני, יש להביא בחשבון את הערך החברתי המוגן שנפגע ואת הנזק שעלול היה להיגרם מביצוע העבירות.

(ג) הפסיקה לא הקלה עם בעלים, שהכו את בנות זוגם וגרמו להן לחבלות חמורות, ואין לומר כי טענות באת כוח המאשימה בנוגע למתחם העונש ההולם, נטענו בחלל ריק. לעניין זה אביא הדוגמאות הבאות:

(1) בע"פ 5062/10 **פרץ נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר נבו - 11.7.2011), נדון עניינו של מי שדחף את אשתו בחדר המדרגות, בעת שהחזיקה בבנם. האישה נפלה והתגלגלה בחדר המדרגות ונגרם לה שבר בעקב הרגל. בעלה לא הושיט לה עזרה אלא עזב את המקום, ולאחר מכן אף האשים את האישה, כי היא הייתה זו שדחפה אותו. המערער הורשע בעבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, בנסיבות הקבועות בסעיף 335(א) לחוק העונשין, ונדון ל-4 (ארבע) שנות מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, וכן חוייב לפצות את אשתו (ממנה בינתיים התגרש) בסכום של 30,000 ₪. בערעורו הלין המערער, בין היתר, על חומרת העונש, וערעורו נדחה.

(2) בע"פ 4834/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר נבו 26.6.2013) נדון עניינו של מערער שתקף את אשתו וגרם לה לחבלות חמורות. התברר, כי המערער תקף את אשתו לעיתים תכופות מאז נישאו. בבית המשפט המחוזי נדון המערער ל-30 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ותשלום פיצויים בסך 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על חומרת העונש, וציין כי המערער לא הביע חרטה ואף בתם של בני הזוג נחשפה לאלימות אותה הפנה המערער כלפי אשתו, דבר שהוסיף נופך של חומרה למעשיו.

(ג) לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, הנני סבור, כי עקרון ההלימה מחייב הטלת עונש של ממש, הכולל רכיב של מאסר לריצוי בפועל. בנסיבות העניין שלפני, הנני סבור, כי נכון יהיה לקבוע שמתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועד 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

## 10. חריגה ממתחם העונש ההולם (סעיפים 40 עד 40ז וסעיף 40יד(3) לחוק העונשין):

(א) בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע, מקום בו קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם. עם זאת, מקום בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, אין לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אפילו השתקם הנאשם או שיש סיכוי של ממש שישתקם.

(ב) כפי שציינתי לעיל, התרשמתי מהנאשם רחוקה מלהיות חיובית. עם זאת, אינני סבור שיש מקום שאבטל את דעתם של הגורמים המקצועיים מפני דעתי שלי. מתסקיר המבחן מתברר, כי הנאשם עבר טיפול במרכז לטיפול במשפחה, ועל פי דעת הגורמים המקצועיים, שראינו אף את אשת

הנאשם, יש סיכוי של ממש לשקם את יחסי בני הזוג, ולגרום לנאשם ללמוד להתמודד עם המצבים בהם הוא נוטה לאבד את השליטה על עצמו.

(ג) על כן, הנני סבור, כי יש מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

**11. קביעת עונשו של הנאשם, ונסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40ג(ב), 40יא ו-40יד(2) לחוק העונשין):**

(א) הנאשם יליד שנת 1954 והוא כבן 60 שנים. הנאשם נשוי לאשתו מזה 36 שנים ולהם 6 ילדים גילאי 20 עד 34 שנים, מהם שני בנים ושתי בנות נשואים. הנאשם מוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי בשיעור 45% והוא סובל מבעיות לב, השמנת יתר ובעיות בדרכי הנשימה. אין לנאשם עבר פלילי מכביד.

(ב) אשת הנאשם היא אישה חולה ושברירית, ונטען שהנאשם מטפל בה וסועד אותה בפעולות היום יום. מן הצד האחד, מצבה הרפואי של אשת הנאשם צריך להישקל לחומרת הנאשם, ומאידך, הטיפול שהנאשם מעניק לאשתו, הוא נסיבה מקלה. מכל מקום, כעולה מתסקיר המבחן, אשת הנאשם מעוניינת בשיקום חיי המשפחה.

(ג) הגם שנראה כי מצבו הבריאותי של הנאשם אינו תקין, מוכן אני לשקול בעניינו עונש שניתן יהיה לרצותו בעבודות שירות. לפיכך, וכמצוות הדין, קודם שאבוא לגזור דינו של הנאשם, הנני מורה לערוך חוות דעת של הממונה על עבודות השירות.

כל שהממונה על עבודות השירות ימצא, כי הנאשם אינו מסוגל לבצע עבודות שירות בשל מצב בריאותו, יציין זאת בחוות דעתו.

נקבע להמשך ליום ב', 27.10.2014, בשעה 09:00.

**ניתן היום, כ"ז אלול  
תשע"ד, 22 ספטמבר  
2014, והודע בפומבי.**

י' כהן, שופט  
סגן נשיא